

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/319/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614220165
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7614220165.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Jana Gargulová v právnej veci žalobkyne P. X. P., A.. XX. X. XXXX, W. X. Č.. XXX, XXX XX X., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou VASIL' & partners, s.r.o., IČO: 47240482, so sídlom Žižkova 4D, 040 01 Košice, proti žalovanej P. O. X., W. O. XXXX/XX, O., právne zastúpenej JUDr. Helenou Penxovou, advokátkou so sídlom Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves, v konaní o ochranu osobnosti a úhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej sa **p r i z n á v a p l n á** náhrada trov konania.

III. Š t á t u vo vzťahu k žalobkyni sa **p r i z n á v a p l n á** náhrada trov konania.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves rozhodol vo veci strán rozsudkom 1C 319/2014-251 zo dňa 30.3.2016.

2. Krajský súd v Košiciach uznesením 1Co329/2016-287 zo dňa 10.5.2017 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Poukázal na to, že žalovaná v čase žalobkyňou tvrdenom zásahu do jej osobnostných práv bola riaditeľkou Základnej školy v X. a práve vzhľadom na túto skutočnosť bolo potrebné vyriešiť otázku, či konanie žalovanej je zásahom, za ktorý nesie zodpovednosť ona sama alebo základná škola, resp. obec. Bolo preto úlohou súdu prvej inštancie zamerať na dokazovanie na zistenie, či k tvrdenému neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne žalovanou došlo pri realizácii činnosti úloh základnej školy, ktoré realizovala žalovaná ako riaditeľka školy a z tohto hľadiska posúdiť existenciu miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu činnosti Základnej školy v X.. Súd prvej inštancie teda svoj záver o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej nezačal na dokazovaní a ten vyvodil iba z vyhlásenia žalovanej v hore uvedených článkoch bez toho, aby skúmal existenciu miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu jej úloh ako riaditeľky základnej školy nezaoberajúc sa jej kompetenciami dané jej zákonom (§ 5 zákona č. 596/2003 Z.z.), preto treba považovať jeho záver o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej za predčasný a teda aj nesprávny.

4. Konštatoval, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil práva žalobkyne na spravodlivý proces, ak uznesením zo dňa 2.11.2015 nepripustil, aby do konania ako účastník na strane žalovaného vstúpila Základná škola X., odôvodňujúc svoj postup ust. § 95 ods. 1 O.s.p.

upravujúcim zmenu návrhu. (bod 18). V danom prípade sa nejednalo o zmenu žalobného návrhu tak, ako to nesprávne uviedol súd prvej inštancie v uznesení, ale o návrh žalobkyne na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania. Jednalo sa teda o zmenu okruhu účastníkov spočívajúcu v tzv. pristúpení účastníka. Bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie o návrhu na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka rozhodnúť uznesením. Proti takému uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bolo vydané rozhodnutie o pristúpení ďalšieho účastníka do konania je prípustné odvolanie. Ak súd prvej inštancie takto nepostupoval, porušil svojim nesprávnym postupom práva žalobkyne na spravodlivý proces.

5. Uložil súdu prvej inštancie za účelom zistenia prípadného nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej zaoberať sa existenciou miestneho, časového a vecného vzťahu žalovanej k plneniu jej úloh ako riaditeľky základnej školy a za tým účelom vykonať dokazovanie dôkazmi navrhnutými účastníkmi, rozhodnúť o návrhu na pristúpenie Základnej školy Slovinky do konania podľa § 92 ods. 1 O.s.p., resp. § 79 C.s.p., ak sú splnené tam uvedené podmienky a následne posúdi dôvodnosť žalobkyňou uplatneného nároku. Ak opätovne dospeje k závere o neopodstatnenosti žalobkyňou uplatneného nároku, vyporiada sa aj s odvolacou námietkou žalobkyne vo vzťahu k priznanej náhrade trov konania.

6. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v naznačenom smere.

7. Uznesením z č.l. 291 zo dňa 4.7.2017 rozhodol o nepripustení, aby do konania ako subjekt na strane žalovanej vstúpila N. Š. X., X. XX, G. XX XXX XXX, a to v zmysle § 79 CSP. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17.7.2017.

8. Súd sa oboznámil s pripojenými spismi Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6C 361/2014 - najmä rozsudkom z č.l. 280 o dňa 20.4.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co 284/2016 - 409 zo dňa 24.10.2018, ktorý vo veci samej nadobudol právoplatnosť 3.2.2018 a tiež Okresného súdu Bratislava IV sp. zn.66/2014- najmä rozsudkom z č.l. 302 o dňa 8.1.2016, ktorý vo veci samej nadobudol právoplatnosť 4.2.2016.

Je potrebné ale uviesť, že tieto spory viedla žalobkyňa voči spoločnostiam News and Media Holding, a.s. Bratislava a Markíza - Slovakia, s.r.o. Bratislava o ochranu osobnosti a zaplatenie nemajetkovej ujmy za článok resp. reportáž v periodiku PLUS JEDEN DEŇ a televíznej spravodajskej relácii v Televízii Markíza, obsah ktorých je totožný s predmetom tohto sporu.

9. V tomto spore žalobkyňa žaluje P.. O. X. ako fyzickú osobu.

10. Súd vypočul týchto svedkov:

rodičov - M. X., U. X., U. F., D. Q., H. Q., G.. P. L., P. P. P., , X. U., P. X. U., P. F., P. C., P. T. F.Y., Š. W. (F. S.), U. S.,

členov redakčnej rady X. občasníka - F.. D. T., D. C. Y. W.. U. P. - bývalého predsedu Rady školy.

11. Ich výpovede boli zamerané najmä na ich postoj k článku zverejnenom v X. občasníku 1,2/2014, ktorý sa v spise nachádza na č.l. 39 a tiež k petíciám, ktoré sa v spise nachádzajú na č.l. 135 a 183.

12. Svedkyňa M. X. sa nevedela vyjadriť, či v súvislosti so zverejneným článkom iniciovala stretnutie s riaditeľkou školy a taktiež nevedela uviesť, či po zverejnení tohto článku rodičia detí zvažovali zmenu školy. Jej dcéra aj naďalej navštevovala školu v X.. Potvrdila svoj podpis na oboch petíciách, s obsahom ktorých bola oboznámená, súhlasila s nimi a podpisovala ich dobrovoľne. (č.l. 412-413 spisu).

13. Svedok U. X. nezaregistroval nič v médiách, čo by sa týkalo ich základnej školy, šlo o okolnosti popísané v petícii na č.l. 135. Mal vedomosť o tom, že sa niečo dialo, nepamätal sa, o čo však šlo. Zároveň potvrdil autenticitu svojich podpisov na oboch petíciách, ktoré podpisoval na základe tých vedomostí, ktoré vtedy mal, a to z dôvodu ochrany detí a tiež uviedol, že v období od 19.6.2012 boli s manželkou a dieťaťom sedem dní na dovolenke a žiadali uvoľniť dieťa zo školy. Nevedel sa vyjadriť, kedy sa petícia reálne podpisovala. O záležitosti týkajúcich sa žalobkyne a detí sa viac nezaujímal. Nemal vedomosť o tom, že by dcéra v dôsledku správania sa žalobkyne mala psychické problémy. (č.l. 413-414)

14. Svedok U. F. vypovedal, že o manželky mal vedomosť, že niektorí rodičia po medializovaní článkov zvažovali preloženie svojich detí do inej školy a túto informáciu mal i od svojej dcéry z prostredia školy. Vylúčil autenticitu svojich podpisov na oboch petíciách. (č.l. 414-415)

15. Svedkyňa D. Q. nemala vedomosť o tom, či niektorí rodičia po zverejnení článku v Slovinskom občasníku zvažovali preloženie svojich detí do inej školy a zároveň potvrdila autenticitu svojich podpisov na oboch petíciách. Ona sama neuvažovala o preložení syna na inú školu. Dnes ľutuje, že petíciu podpísala. Jej syn nemal žiadne psychické problémy. (č.l. 414)

16. Svedok H. Q. neuvažoval o preložení syna na inú školu v súvislosti s článkom zverejnenom v Slovinskom občasníku. Jeho syn mal žalobkyňu veľmi rád a ťažko znášal, keď žalobkyňa odchádzala zo školy. Petíciu podpísal, avšak následne na jednej z nich svoj podpis vyškrtol po zvážení informácií získaných po rozhovore s jej iniciátorkou o masírovaní žalobkyňou a priväzovaní nôh. Vypovedal, že nezaznamenal snahu ostatných rodičov o zmenu školy. Článok v X. občasníku nečítal- č.l. 416-417 spisu.

17. Svedkyňa G.. P. L., ktorá v čase, keď sa riešili problémy rodičov a žalobkyne, bola členkou Rady školy a zúčastnila sa na prvom zasadnutí Rady školy, na ktorom sa tieto problémy riešili, poukázala na to, že sa tak dialo až po troch rokoch, na čo bola zahriaknutá. Oboznámila s článkom v X. občasníku, v ktorom nie sú uvedené podstatné veci, je to len všeobecné vyhlásenie, jej obsah ju však rozhorčil. Ohlasy na tento článok boli vo vzťahu k žalobkyňi negatívne. Tento občasník bol distribuovaný do všetkých domácností v Obci X. v roku 2014. Tomuto predchádzala aj reportáž, po ktorej sa situácia v obci ukludnila, ale zverejnenie v občasníku zas rozvírilo hladinu v obci - ľudia o tom začali zase diskutovať. V roku 2014 sa konali komunálne voľby, v ktorých sa žalobkyňa rozhodla kandidovať a svedkyňa sa ponúkla s pomocou pri zberaní podpisov. Vypovedala, že niektorí obyvatelia obce odmietli hácky podpísať s tým, že v minulosti ju podporili, ale teraz jej už neveria a niektorí odmietli hácky podpísať s poukazom na to, že sa báli represálií voči deťom v škole. Na post starostu neuspela, stala sa poslankyňou. Uviedla, že svedkyňa na podporu žalobkyne zorganizovala petíciu, ktorú podpísalo asi sto občanov. (č.l.441-442)

18. Svedkyňa P.. P. P. bola kolegyňou žalobkyne do 30.6.2011 a uviedla, že po zverejnení článku v Slovinskom občasníku ju mnohí ľudia zastavovali a pýtali sa, čo sa u nich v škole deje, pričom mnohí občania jeho obsahu uverili a občania začali žalobkyňu ohovárať a veriť tomuto článku. Po zvolení žalobkyne za poslankyňu sa niektorí občania obce dožadovali jej odvolania. V ďalšom období žalobkyňa už za poslankyňu zvolená nebola. Svedkyňa ako dôchodkyňa učila v Krompachoch a tam sa jej kolegyne pýtali, čo sa v škole deje. I niektorí učitelia jeho obsahu uverili. Ona samotná sťažnosti na žalobkyňu nevidovala. (č.l. 423-424)

19. Svedok W.. U. P. pôsobil v inkriminovanom období ako predseda Rady školy a uviedol, že v období, ktoré predchádzalo zverejneniu v Slovinskom občasníku ho niektorí členovia Rady školy informovali o úvahách niektorých rodičov o preložení detí na inú školu, on osobne takéto vedomosti nemal. Vyjadril sa k mimoriadnemu zasadnutiu Rady školy zo dňa 29.6.2012 v tom zmysle, že na základe podnetu pani C. chceli od ostatných rodičov zistiť, do akej miery sú skutočnosťou udávané pravdivé, pričom to neprešetrovali ako sťažnosť, ale chceli zistiť pravdivosť obsahu listu. Šlo o triedu, v ktorej bolo 10 žiakov. Z 10 rodičov bolo na zasadnutí Rady školy prítomných 6, z toho sa piati rodičia s listom pani C. stotožnili. Preto vyzvali riaditeľku školy, aby situáciu prešetrila v rámci platných predpisov. Mal vedomosť i o petíciách rodičov, ale on nebol ich iniciátorom.

Tiež sa vyjadril i k článku v X. občasníku a uviedol, že v tomto článku odzneli len tie informácie, ktoré už boli známe v roku 2012 a pre verejnosť to nebola žiadna informácia. Nevylúčil, že pred zverejnením článku vzišla od niektorého z členov Rady školy požiadavka na riaditeľku školy, aby v predmetnej veci zaujala stanovisko - č.l. 424 - 426 spisu.

20. Svedkyňa F.. D. T. potvrdila, že v roku 2014 bola členkou redakčnej rady X. občasníka a to v čase, keď bol publikovaný článok riaditeľky školy a jej náplňou bolo opravovať prípadné gramatické chyby. Konkrétny článok p. Stehlíkovej nekontrolovala, pretože p. X. vyučovala slovenský jazyk. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že v priebehu školského roka 2014 zvažovali niektorí rodičia, ktorých deti navštevovali Základnú školu v X., premiestniť na inú školu, aby ich neučila žalobkyňa, ale konkrétne mená si nepamätala. Táto svedkyňa pracovala ako zástupkyňa riaditeľky školy na Základnej škole v X. a riešili a aj sťažnosti na žalobkyňu, nepamätala sa však, v ktorom období. Má vedomosť, že sa viedla

v obci podpisová akcia voči riaditeľke školy a predpokladala, že článok bol reakciou na túto podpisovú akciu. (č.l. 511-512 spisu)

21. Svedkyňa D. C. bola v r. 2014 členkou redakčnej rady X. občasníka a vypovedala, že nemala vedomosť o sporoch medzi žalobkyňou a žalovanou - výpoveď na č.l. 525-526.

22. Svedkyňa X. U. (F. F.), ktorá vypovedala, že žalobkyňa učila jej dcéru na základnej škole, bola dcérinou triednou učiteľkou a nemá vedomosť o jej nevhodných pedagogických praktikách, avšak od dcéry A. má vedomosť o masírovaní iných žiakov žalobkyňou a o priväzovaní nôh detí gumičkou. Potvrdila svoj podpis na petícii na č.l. 135 spisu s odôvodnením, že nechcela, aby žalobkyňa v nasledujúcom školskom roku vyučovala ich deti. Sama neuvažovala o zmene školy pre jej dcéru, avšak výpoveď popravila v tom zmysle, že v tom období s manželom nežili, dcéru mali v striedavej starostlivosti, svedkyňa žila v Krompachoch a dcére navrhla zmenu školy, čo dcéra odmietla. V tom čase ale dcéra bola na druhom stupni a žalobkyňa dcéru už neučila. Nemala vedomosť o tom, že by iní rodičia chceli deťom zmeniť školu. Článok v X. občasníku videla po prvýkrát na pojednávaní. Nemala vedomosť o tom, kto dal podnet na zverejnenie tohto článku. - č.l. 526-527.

23. Svedkyňa P. X. U. podpísala petíciu (č.l.132 spisu) a od syna mala informácie, že žalobkyňa dávala deťom gumičky na nohy a že niektoré deti ju „stískajú“. K článku v X. občasníku sa svedkyňa nevedela vyjadriť, ona také niečo neiniciovala a nevedela ani o žiadnych rodičoch, ktorí by jeho zverejnenie iniciovali. (č.l.527-528)

24. Svedok P. F. sa vyjadril k článku zverejnenom v Slovinskom občasníku. Vedomosť o tomto článku nemal. Počul, že niektorí rodičia sa sťažovali na žalobkyňu (p. C.), ale jeho syn P. sa nesťažoval. Počul o tom, že niektorí rodičia chceli deti zobrať zo školy, oni s manželkou o tom neuvažovali. Tento svedok potvrdil svoj podpis na petícii na č.l. 135, vylúčil však podpis na druhej petícii. Petíciu podpísal na žiadosť jeho manželky. Syna preložili do školy do Krompách v r. 2012, k dôvodu sa nevedel vyjadriť, riešila to jeho manželka.

25. Svedkyňa P. C. vypovedala, že vedela o článku X. občasníku, nečítala ho však, ona napísanie tohto článku neiniciovala, nemala záujem premiestniť syna do inej školy. Bola iniciátorkou petície, aby žalobkyňa neučila ich deti a dôvodom bola stresová reakcia jej syna na správanie sa žalobkyne. Malo ísť o masírovanie a osahávanie detí žalobkyňou. Deti zo školy preložila jej švagriná B. C. Y. F. F. - č.l. 563-565 spisu.

26. Svedkyňa P. T. F. bola členkou redakčnej rady Slovinského občasníka, na jeho zasadnutiach sa nezúčastňovala, niekoľkokrát prispela svojím článkom do zdravotníckeho okienka a k iným otázkam sa nevedela vyjadriť. (výpoveď na č.l. 579) - zo dňa 2.10.2020

27. Svedkyňa Š. W. potvrdila svoj podpis na petícii nachádzajúcej sa v spise na č.l. 183. k okolnostiam spisovania petície a ani k iným jej kladeným otázkam sa nevedela vyjadriť, resp. sa nepamätala - č.l. 580 - zo dňa 2.10.2020

28. Svedok U. S. vypovedal, že jeho syn mal k žalobkyňi dobrý vzťah, nepamätal sa, že by sa syn na ňu sťažoval, neregistroval sťažnosti ostatných rodičov na žalobkyňu, poprel svoj podpis na oboch petíciách a nemal vedomosť o článku v X. občasníku. Syn sa mu nez dôveroval s prípadnými problémami. Vedomosť o tom, že niektorí rodičia chceli deti zobrať zo školy, nemal - č.l. 582 - zo dňa 2.10.2020

29. Žalobkyňou navrhovaný svedok F. W. podal písomnú svedeckú výpoveď a ku všetkým položeným otázkam sa nepamätal, resp. sa nevedel vyjadriť - č.l. 548 spisu.

30. Predmetom tohto sporu je ochrana osobnosti, ospravedlnenie a náhrada nemajetkovej ujmy voči žalovanej za jej výroky v článku zverejnenom v X. občasníku 1,2/2014, v reportáži Televízie Markíza zo dňa XX.X.XXXX odvysielanej v reláciách Prvé televízne noviny a Televízne noviny - hlavné správy s názvom „V obci na východe Slovenska sa učiteľka „mucinkovala“ s 9-ročnými deťmi“ v článku „Najprv tresty potom masáž pfs. Priväzovala učiteľka svojich tretiaikov o stoličky?“ publikovanom dňa XX.X.XXXX v denníku Plus Jeden Deň mala žalovaná uviesť viaceré nepravdivé a pravdu skresľujúce údaje o tom, že učiteľka základnej školy sa mala nevhodne správať k deťom, malo dochádzať k masírovaniu,

„mucinkovaniu“, „ošahávaníu“ a ohmatávaníu v oblasti krku, pliec a pŕs a k privázovaníu k stoličkám. O týchto okolnostiach ju mali ako riaditeľku základnej školy informovať rodičia sťažnosťami na danú učiteľku. Deti mali uvádzané obvinenia potvrdiť.

31. K žalobe predložila aj výňatok zo X. občasníka 1,2/2014 článok podpísaný riaditeľkou školy P.. O. X. v znení:

V médiách (Markíza a Plus jeden deň) bolo moje vyhlásenie veľmi krátke a strohé, v novinách označené úvodzovkami. Potvrdila som iba fakty, ktoré sa zakladajú na pravde, o čom existujú aj listinné dôkazy z prešetrovania zo strany rodičov.

Na druhé mimoriadne zasadnutie Rady školy 9. 7. 2012 bola prizvaná aj spomínaná učiteľka a riaditeľka školy, aby sa vyjadrili. Aj napriek tomu, že učiteľke sa pozvánka poslala doporučené poštou, na toto stretnutie sa nedostavila.

A možno stačilo vtedy tak málo, ukázať trochu pokory a slušnou formou vysvetliť svoje správanie a ospravedlniť sa rodičom za svoje správanie ich deťom...

Táto listina sa v spise nachádza na č.l. 39.

Na č.l. 157 žalobkyňa pripojila výňatok z periodika denníku Plus Jeden Deň s názvom „Najprv tresty potom masáž pŕs. Privázovala učiteľka svojich tretíakov o stoličky?“, v ktorom je citácia riaditeľky školy: „Keby to deti neboli potvrdili, tak by som sama neverila, že je také niečo možné“.

32. Tiež pripojila do spisu reportáž Televízie Markíza na CD nosiči prehratou na pojednávaní dňa 5.2.2016.

33. Z týchto dôkazov vyplynulo, že všetky vyjadrenia zo strany žalovanej vo vzťahu k žalobkyni boli jej reakciou ako riaditeľky školy.

34. Týmito, podľa žalobkyne nepravdivými a pravdu skresľujúcimi výrokmi, mala žalovaná zasiahnuť do cti žalobkyne, ľudskej dôstojnosti, do jej súkromia a narušila jej pracovný a rodinný život. Zároveň požadovala ospravedlniť sa žalobkyni v lehote 100 dní v X. občasníku a dožadovala sa od nej nemajetkovej ujmy 10 000 eur a náhrady trov konania.

Uviedla, že E. X. vydáva svoju tlačovinu a žalovaná účastníčka v tejto tlačovine v č. 1,2/2014 zverejnila článok, ktorým zasiahla do jej práv. Bolo to už potom, čo problém riešila TV Markíza a časopis Plus jeden deň. Informácie žalovanej boli zverejnené v tejto tlačovine 28.7.2014 a táto tlačovina bola distribuovaná do domácnosti obce. Žalobkyňa sa o tom dozvedela bezprostredne po tom, čo táto tlačovina bola distribuovaná a to od jej známej telefonickým oznámením.

Žalobkyňa sa v tom čase proti nepravosti bránila a to tým, že už vtedy prebehlo na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi konanie o ochrane osobnosti s matkou žiaka a o neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, vo veciach boli vydané rozsudky, ale tieto neboli v tom čase právoplatne skončené. Účelom tohto článku zverejneného v X. občasníku 1,2/2014 bola snaha potvrdiť medializované vyjadrenia a v ktorom žalovaná hájila svoj „nekompromisný postoj“ a zároveň bolo uvedené „deti mali vyjadrenie potvrdiť“ pričom deti boli vypočuté bez zákonných zástupcov, bez nestranných osôb a porušenie v tomto smere skonštatovala aj Štátna školská inšpekcia. V článku je ďalej uvedené zo strany žalovanej, že „rodičia sa sťažovali“- v skutočnosti sa sťažovala len jedna matka dieťaťa, a to podaním na rôzne inštitúcie.

Tento článok v niektorých obyvateľoch obce utvrdil presvedčenie, že sa žalobkyňa nevhodne správa a tiež niektorí obyvatelia mali z tohto radosť. Žalovaná sa v tomto článku odvoláva na zápisnicu z Rady školy, pričom Rada školy nemá žiadne kompetencie proti učiteľovi, jeho funkciou je kontrolovať riaditeľa. Rada školy bola aktívna, zvolala zasadnutie Rady školy na ktoré zavola aj žalobkyňu a to tak, že jej bola pozvánka doručená po skončení zasadnutia. Žalovaná uviedla, že žalobkyňa sa mala ospravedlniť rodičom, čo nie je pravda, pretože žalobkyňa nevedela, za čo sa mala ospravedlniť.

Žalovaná v spomínanom článku poukázala na zápisnicu z Rady školy s tým, že Rada školy odporučila riešiť problémy podľa právnych predpisov, pričom bola to Rada školy, ktorá právne predpisy porušila. V tomto článku sú zverejnené fabulácie, zveličenia, čoho sa chytili tzv. prenášači správ, ktorí radi manipulujú s informáciami.

Vypovedala, že žalovaná zneužíva postavenie riaditeľky školy na to, aby sa prezentovala a mstila, pretože už v minulosti mali konflikty a toto považovala za ich vyústenie.

Doterajšie šetrenia potvrdzovali jej obranu a okrem toho, že bol zverejnený citovaný článok, boli informácie aj medializované v printovej forme a tiež na internete a práve na internetovej diskusii bola žalobkyňa označená za „sviňu a pedofilku“. V septembri 2014 na železničnej stanici v Košiciach

prechádzala okolo skupinky mladých ľudí a z tejto skupinky na moju adresu bola povedaná poznámka: „Aha, pedofilka“. Celé toto konanie veľmi zasiahlo aj jej mamu, ktorá tieto útoky veľmi ťažko znášala. Nezvládla tieto nepravdivé vyjadrenia, v dôsledku čoho ochorela a krátko nato aj zomrela. Príčinou jej úmrtia bolo ALS - nervové ochorenie.

V spomínanom článku X. občasníka 1,2/2014 bola popísaná žalobkyňa, hoci v ňom nebolo zverejnené meno žalobkyne, avšak žalobkyňa bola identifikovaná tým, že bola uvádzaná sťažnosť p. C. a táto p. C. sa sťažovala jedine na žalobkyňu.

35. Žalovaná žiadala návrh ako neopodstatnený a nedôvodný zamietnuť s poukazom na to, že žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že žalovaná sa ako fyzická osoba verejne vyjadrovala o osobne žalobkyne na viacerých miestach a prostredníctvom viacerých médií. Žalobkyňa odôvodňuje svoj nárok tým, že zo slovných vyjadrení prezentovaných alebo potvrdených žalovanou bolo možné stotožniť, že žalobkyňa je uvedenou učiteľkou. Je pravdou, že riaditeľka školy bola oslovená ako štatutárny zástupca v sídle školy TV Markíza, aby sa vyjadrila ku skutočnosti, ktorú prezentovali rodičia žiakov na kameru a ktorí vlastne sami iniciovali zverejnenie správania sa učiteľky. V žiadnom prípade žalovaná nesúhlasí, s tým že sa vyjadrovala ako fyzická osoba - občan k osobe žalobkyne, ale riaditeľka školy - jej štatutárny zástupca. Namietala preto vecnú pasívnu legitimáciu žalovanej v tomto konaní a žiadala priznať trovy konania.

36. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

37. Podľa § 13 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

38. Súd skúmal existenciu miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu jej úloh ako riaditeľky základnej školy nezaoberajúc sa jej kompetenciami dané jej zákonom (§ 5 zákona č. 596/2003 Z.z.) tak, ako mu to uložil Krajský súd v Košiciach v zrušujúcom uznesení.

39. Je pravdou, že ku konaniu žalobkyne, ktoré predstavuje základ tohto sporu, došlo v roku 2012, prípadne pred týmto rokom, samotné šetrenie v tejto veci prebiehalo v roku 2012, čo vyplýva zo záznamu o podaní ústnej sťažnosti Š. S. zo dňa 17.10.2011 (č.l. 115-116 spisu), záznamu o prešetrení sťažnosti Š. S. zo dňa 22.12.2011 (č.l. 117 spisu), podania P. C. a postúpenia tohto podania Základnej škole X. zo dňa 30.4.2012 - č.l. 119, zo zápisnice o prešetrení sťažnosti P. C. spísanou štátnou školskou inšpekciou, Školským inšpekčným centrom Košice zo dňa 11.10.2012 z č.l. 118 spisu, postúpenia sťažnosti P. C. štátnou školskou inšpekciou, Školským inšpekčným centrom Košice zo dňa 2.5.2012 - č.l. 121, postúpenia podania P. C. Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Bratislava Štátnej školskej inšpekcii, Školskému inšpekčnému centru Košice - č.l. 122-123, zápisnice z prešetrenia sťažnosti zo dňa 23.7.2012. Taktiež Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 24.5.2012 odmietlo vec podozrenia z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže, ktorého skutku sa mala dopustiť žalobkyňa - učiteľka základnej školy v Obci X. tým, že od konca roka 2011 do apríla 2012 počas vyučovania v triede tretieho ročníka, ktorého bola triednou učiteľkou, mala viackrát žiadať žiakov, aby jej počas vyučovania masírovali hornú časť tela, pretože nie je dôvod na začatie trestného stíhania, odovzdanie veci alebo odloženie veci - ČVS:ORP-324/OVK-SN-2012 - č.l. 125 spisu. Okresná prokuratúra Spišská Nová Ves vydala dňa 6.7.2012 uznesenie o zamietnutí sťažnosti sťažovateľky P. C. s tým, že nejde o podozrenie zo žiadneho z trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona a nie je dôvod na začatie trestného stíhania. Zároveň v tomto uznesení je konštatované, že vo veci podaní Marcely Fedorekovej na nevhodné správanie žalobkyne adresovaných Ministerstvu školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky Bratislava a Krajskému školskému úradu Košice už prebiehalo, resp. prebieha šetrenie riaditeľky školy - žalovanej - za účelom zistenia, či zo strany učiteľky nedošlo k porušeniu pracovnej disciplíny a prijatia príslušných opatrení. Preto vo veci nebol zistený ani zákonný dôvod na odovzdanie veci orgánu príslušnému na disciplinárne konanie podľa § 197

ods. 2 písm.b) Tr. poriadku. Orgány činné v trestnom konaní nie sú vecne príslušné konať a rozhodovať vo veciach disciplinárnych deliktov. Na disciplinárne konanie v tomto prípade sú príslušné orgány podľa osobitných predpisov v odbore školstva - č.l. 40 spisu.

Dňa 21.3.2014 kolektív zamestnancov Základnej školy v X. adresoval nesúhlasné stanovisko Centru spravodajstva a publicistiky TV Markíza - Slovakia.

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky Bratislava dňa 24.5.2011 zaujalo žalobkyni stanovisko k jednotlivým otázkam rady školy v tom smere, že sťažnosti riaditeľky na pedagogických zamestnancov ani prejednávanie pracovnoprávných vzťahov medzi zamestnancom a zamestnávateľom nespadá do kompetencie rady školy a z toho dôvodu riaditeľ školy nemá právo prerokovávať sťažnosť na učiteľku v rade školy. Riaditeľ školy je povinný prípadné nezhody vznikajúce na pracovisku riešiť sám.

40. Z obsahu zápisnice z mimoriadneho zasadnutia Rady školy pri ZŠ v X. zo dňa 9.7.2012 vyplynulo, že na tomto zasadnutí bolo prejednané upozornenie (sťažnosti) p. P. C. - oboznámenie sa s názorom a postojom riaditeľky školy vo veci predmetnej sťažnosti, na toto zasadnutie Rady školy bola prizvaná riaditeľka školy a bola požiadaná, aby informovala radu školy o prijatých opatreniach a o riešení daného stavu.

41. Na č.l. 133-134 spisu sa nachádza záznam z vyšetrovania žiakov - P. F., A.D. F., D. X., U. M., T. Y. P., Q. C., T. Q., D. P., U. S. Y. Y. C. zo dňa 17.5.-21.5 - (rok 2012), ktorí sa vyjadrovali k praktikám žalobkyne.

Podľa § 5 ods. 1-3 zákona č. 596/2003 Z.z. účinného do 31.3.2015 školu a školské zariadenie riadi riaditeľ.

Riaditeľ zodpovedá za

- a) dodržiavanie štátnych vzdelávacích programov určených pre školu, ktorú riadi,
- b) vypracovanie a dodržiavanie školského vzdelávacieho programu a výchovného programu,
- c) vypracovanie a dodržiavanie ročného plánu ďalšieho vzdelávania pedagogických zamestnancov,
- d) dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré súvisia s predmetom činnosti školy alebo školského zariadenia,
- e) každoročné hodnotenie pedagogických a odborných zamestnancov,
- f) úroveň výchovno-vzdelávacej práce školy alebo školského zariadenia,
- g) rozpočet, financovanie a efektívne využívanie finančných prostriedkov určených na zabezpečenie činnosti školy alebo školského zariadenia,
- h) riadne hospodárenie s majetkom v správe alebo vo vlastníctve školy alebo školského zariadenia.

Riaditeľ základnej školy vykonáva štátnu správu v prvom stupni. Rozhoduje o

- a) prijatí žiaka do školy,
- b) odklade začiatku povinnej školskej dochádzky žiaka,
- c) dodatočnom odložení plnenia povinnej školskej dochádzky žiaka,
- d) oslobodení žiaka od povinnosti dochádzať do školy,
- e) oslobodení žiaka od vzdelávania sa v jednotlivých vyučovacích predmetoch alebo ich častí,
- f) povolení plniť povinnú školskú dochádzku mimo územia Slovenskej republiky,
- g) uložení výchovných opatrení,
- h) povolení vykonať komisionálnu skúšku,
- i) povolení vykonať skúšku z jednotlivých vyučovacích predmetov aj uchádzačovi, ktorý nie je žiakom školy,
- j) určení príspevku zákonného zástupcu žiaka na čiastočnú úhradu nákladov za starostlivosť poskytovanú žiakovi v škole a v školskom zariadení,
- k) individuálnom vzdelávaní žiaka,
- l) vzdelávaní žiaka v školách zriadených iným štátom na území Slovenskej republiky so súhlasom zastupiteľského úradu iného štátu,
- m) individuálnom vzdelávaní žiaka v zahraničí,
- n) umožnení štúdia žiaka podľa individuálneho učebného plánu.

42. Podľa § 24 ods. 1 citovaného zákona rada školy, obecná školská rada a územná školská rada sú iniciatívne a poradné samosprávne orgány, ktoré vyjadrujú a presadzujú verejné záujmy a záujmy žiakov, rodičov, pedagogických zamestnancov a ostatných zamestnancov v oblasti výchovy a vzdelávania. Plnia

funkciu verejnej kontroly, posudzujú a vyjadrujú sa k činnosti škôl, školských zariadení, orgánov miestnej štátnej správy, orgánov obcí a samosprávnych krajov z pohľadu školskej problematiky.

43. V ustanovení § 11 OZ je daná úprava všeobecného osobnostného práva, ktorá má za svoj predmet osobnosť ako celok, ako aj jej jednotlivé hodnoty tvoriace celistvosť - telesnú integritu (život, zdravie, telo a jeho nedotknuteľnosť) a morálnu integritu (všetky formy osobnej slobody, fyzických osôb, ich česť, dôstojnosť, súkromie, dobrá povesť a iné).

44. K vzniku nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby môže dôjsť vzhľadom na odlišnú povahu jednotlivých hodnôt osobnosti tvoriacich ich fyzickú a morálnu jednotu rôznym spôsobom.

45. Predpokladmi vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v predmetnom prípade sú:

- existencia ujmy (spočívajúca v poškodení duševného zdravia žalobcov)
- porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon (spočívajúci v konaní tretej osoby zodpovednej za narušenie osobnostných práv žalobcov)
- príčinná súvislosť medzi touto ujmovou a protiprávnym konaním.

46. Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplno naplňovať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločensva (vzťahu) s blízkou osobou.

47. Osobnosť, ktorá je chránená prostredníctvom Všeobecného osobnostného práva, v prípade, ak došlo k zásahu do tohto práva, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka. Prichádzajú do úvahy, pokiaľ hrozí alebo je spôsobená ujma v osobnostnej nemajetkovej sfére a majú rôznu povahu. Ktoré z týchto právnych prostriedkov príslušná fyzická osoba na ochranu svojej osobnosti uplatní, bude závislé v prvom rade na jej vôli ovplyvnenej predovšetkým intenzitou a povahou protiprávneho zásahu. Zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Realizácia tejto ochrany je vo výlučnom záujme osôb, ktoré sú v takom úzkom vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, že ochrana integrity jeho osobnosti aj po jeho smrti (tzv. postmortálna ochrana) je ich osobným záujmom; ide o najbližších príbuzných, a to manžela a deti, a ak ich niet, o rodičov.

48. Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázané, že žaloba nie je opodstatnená.

49. Predmetom konania je ochrana osobnosti žalobkyne pre výroky žalovanej.

50. Súd sa zaoberal existenciou miestneho, časového a vecného vzťahu žalovanej k plneniu jej úloh ako riaditeľky základnej školy a poukazuje na to, že udalosti z roku 2012 popísali jednak reportáž Televízie MARKIZA z XX.XX.XXXX a jednak článok v periodiku PLUS JEDEN DEŇ zo dňa XX.X.XXXX. V tejto súvislosti nemal súd žiadnym spôsobom preukázané, že by žalovaná iniciovala prácu novinárov k daným reportážam.

V oboch týchto reportážach bola oslovená a vyjadrovala sa žalovaná, avšak v pozícii riaditeľky školy, čo napokon žalobkyňa nespochybnila (jej vyjadrenie v rámci podaného odvolania na č.l. 259 spisu).

51. V tomto podaní (odvolanie na č.l. 259 spisu) ale namietala, že v prípade vyhlásenia žalovanej v X. občasníku uplynula doba viac ako 2 roky od šírenia nepravdivých informácií vo vzťahu k žalobkyni pani C., že na takéto vyhlásenia neexistoval žiaden verejný záujem.

52. K tomu je potrebné uviesť, že článok podpísaný žalovanou ako riaditeľkou školy v X. občasníku bol zverejnený v čísle 1,2/2014, teda v období publikovania reportáží Televízie MARKIZA z XX.XX.XXXX

a jednak článku v periodiku PLUS JEDEN DEŇ zo dňa XX.X.XXXX, pričom dátum publikovania v X. občasníku súdu zdokladovaný nebol.

53. Logicky preto vyplýva časová následnosť zverejnenia vyhlásenia riaditeľky školy v miestnom periodiku po tom, čo došlo k celoslovenskej medializácii prípadu.

54. Podľa názoru súdu existoval verejný záujem na zverejnení tohto vyhlásenia v X. občasníku a spočíval v tom, že niektorí rodičia uvažovali o tom, že preložia deti na inú školu (viď výpovede svedkov F., F., P. Y. T.).

55. Za zmienku stojí i výpoveď svedka W.. U. P. - vtedajšieho predsedu rady školy v tej súvislosti, že z pozície rady školy na základe podnetu pani C. chceli od ostatných rodičov zistiť, do akej miery sú skutočnosti ňou udávané pravdivé, pričom to neprešetrovali ako sťažnosť, ale chceli zistiť pravdivosť obsahu listu. Šlo o triedu, v ktorej bolo 10 žiakov. Z 10 rodičov bolo na zasadnutí Rady školy prítomných 6, z toho sa piati rodičia s listom pani C. stotožnili. Preto vyzvali riaditeľku školy, aby situáciu prešetrila v rámci platných predpisov. Mal vedomosť i o petíciách rodičov, ale on nebol ich iniciátorom.

Tiež sa vyjadril i k článku v X. občasníku a uviedol, že v tomto článku odznali len tie informácie, ktoré už boli známe v roku 2012 a pre verejnosť to nebola žiadna informácia. Nevylúčil, že pred zverejnením článku vzišla od niektorého z členov Rady školy požiadavka na riaditeľku školy, aby v predmetnej veci zaujala stanovisko.

Podľa názoru súdu bolo tak naplnené ustanovenie § 24 zák. č. 596/2003 Z.z.

56. Z toho teda vyplýva, že v žiadnom prípade nešlo osobnú iniciatívu žalovanej resp. riešenie si osobných problémov so žalobkyňou.

Naopak, súd k tomuto záveru dospel len na základe tých skutočností, ktoré vyšli najavo v tomto konaní tak, ako to uvádza čl. 11 ods. 4 CSP. Práve z týchto dôvodov súd nezohľadnil okolnosti uvádzané žalobkyňou v odvolaní o tom, že k dôvodom zverejnenia vyhlásenia žalovanej v Slovinskom občasníku sa žalovaná vyjadrovala ináč v trestnom konaní.

57. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že na rozdiel od tvrdenia žalobkyne s poukazom na kompetencie rady školy v zmysle § 24 zákona č. 596/2003 Z.z. postup rady školy neprekročil svoje kompetencie.

58. Z toho teda jednoznačne vyplýva, že vyhlásenie, ktoré urobila žalovaná v X. občasníku, urobila ako riaditeľka školy a nie ako fyzická osoba. Teda žalobkyňa žiadala súdnu ochranu v zmysle § 11 a nasl. OZ za výroky fyzickej osoby - t.j. P. O. X., ale reálne ich podľa názoru súdu mala urobiť riaditeľka školy, t.j. štatutárny zástupca školy.

Pre vedenie sporu na strane žalovanej tak chýba vecná pasívna legitímácia.

59. V zmysle uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9 vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitímovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitímovaný).

60. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania (stranou v spore), netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia.

61. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide - rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

62. Keďže žalobkyňou namietané difamačné výroky žalovanej vo vzťahu k žalobkyni nemožno priradiť k žalovanej účastníčke ako fyzickej osobe, ale ako k štatutárnemu zástupcu školy, súd skonštatoval nedostatok vecnej pasívnej legitímácie a v dôsledku toho súd návrh voči žalovanej ako neodôvodnený zamietol.

63. Pre úplnosť ale dodáva, že v rámci vykonaného dokazovania v tomto spore súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré aj pre prípad vecnej pasívnej legitímácie, ktorá ak by bola daná, mohol žalobe vyhovieť. Bližšiu špecifikáciu týchto dôvodov vzhľadom na nedostatok vecnej pasívnej legitímácie, ktorý je vecou hmotného práva, súd nepovažuje za potrebné bližšie rozvádzať.

64. Z týchto dôvodov rozhodol súd tak, ako to vyslovil vo výrokovej časti rozsudku.

65. Súd považuje za potrebné poukázať na to, že pred záverečnými rečami zástupca žalobkyne žiadal konanie prerušiť do právoplatnosti rozhodnutia trestnej veci žalovanej vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4T/53/2014.

66. K tomu súd podotýka, že nezistil dôvody pre tento postup v zmysle § 162 ods. 1 pís. a) CSP, pretože rozhodnutie súdu nezávisí od skončenia trestnej veci, ale vyplýva z dokazovania vykonanom v tomto spore tak, ako to uvádza čl. 11 ods. 4 CSP. Mimochodom, žalobkyňa ani súdu nepredložila rozsudok, vo vzťahu ku ktorému (aj keď neprávoplatnému), žiadala konanie prerušiť. I v tejto súvislosti súd poukazuje na konštatovaný nedostatok vecnej pasívnej legitímácie (na strane žalovanej).

67. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP - t.j. zásady úspechu a priznal žalovanej ako úspešnej strane v spore ich plnú náhradu.

68. Zároveň v zmysle § 259 CSP priznal súd štátu vo vzťahu k žalobkyni plnú náhradu vzniknutých trov za vyplatené trovy svedočného.

69. Dôvody pre aplikáciu § 257 CSP súd nezistil.

70. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní v 3 vyhotoveniach od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.